

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 186.177 van 10 september 2008
in de zaak A. 161.458/IX-4850.**

In zake : 1. Luc HAMELINCK,
 2. de vzw CHRISTELIJKE FEDERATIE OVERHEIDSDIENST
 (CFOD),
 3. de FEDERATIE VAN DE CHRISTELIJKE SYNDICATEN
 DER OPENBARE DIENSTEN (FCSOD),
 die allen woonplaats kiezen bij
 advocaat P. LAHOUSSE,
 kantoor houdende te MECHELEN,
 Leopoldstraat 64

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Eerste Minister.

--

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Luc Hamelinck, de vzw Christelijke Federatie Overheidsdienst en de Federatie Christelijke Syndicaten der Openbare Diensten op 4 april 2005 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het koninklijk besluit van 20 januari 2005 tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 september 1980 houdende uitvoering van de artikelen 1, b), en 4, 2/, van de wet van 1 september 1980 betreffende de toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector en van het koninklijk besluit van 30 september 1980 betreffende de toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 september 2008;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter P. LEMMENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LAHOUSSE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat P. WAEGEMANS, die loco advocaat J. DIERCKXSENS, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De verzoekers vorderen de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 20 januari 2005 tot wijziging van het koninklijk besluit van 26 september 1980 houdende uitvoering van de artikelen 1, b), en 4, 2/, van de wet van 1 september 1980 betreffende de toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector en van het koninklijk besluit van 30 september 1980 betreffende de toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector.

2. Uit het verzoekschrift en uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partijen kritiek hebben op het bestreden besluit in zoverre dit tot gevolg heeft dat de uitbetaling van de syndicale premie voortaan met twee jaar vertraging gebeurt, namelijk ‘in het tweede jaar volgend op het referentiejaar’. Die regeling is het gevolg van de wijziging van artikel 18, § 1, van het koninklijk besluit van 26 september 1980 bij het bestreden besluit.

3. In de loop van het geding is deze regeling evenwel gewijzigd. Bij artikel 10 van het koninklijk besluit van 27 december 2005 tot wijziging van verschillende bepalingen betreffende de toekenning en de uitbetaling van een vakbondspremie aan sommige personeelsleden van de overheidssector is artikel 18, § 1, van het koninklijk besluit van 30 september 1980 immers andermaal gewijzigd. Dat artikel 18, § 1, luidt thans als volgt:

“De vakbondspremie wordt uitbetaald in het jaar volgend op het referentiejaar.

Deze betaling gebeurt vóór 31 december, hetzij door de uitbetalingsinstelling zelf, hetzij door de gemachtigde welke die instelling daartoe aanwijst in de vakorganisatie.”

4. Met een schrijven van 10 juli 2008 informeert de auditeur-verslaggever of de verzoekende partijen, rekening houdend met de ondertussen gewijzigde reglementering, nog belang of belangstelling hebben bij of voor het door hen ingestelde annulatieberoep, en zo ja, waarin hun actueel belang thans nog bestaat.

Op 22 juli 2008 antwoordt de raadsman van de verzoekende partijen dat zijn cliënten ingevolge de gewijzigde reglementering voldoening hebben verkregen en niet verder insisteren in deze procedure.

Hieruit kan worden afgeleid dat de verzoekende partijen afstand doen van hun beroep.

Niets verzet zich tegen de inwilliging van deze afstand.

5. Gelet op de omstandigheden van de zaak is het passend om de verwerende partij in de kosten te verwijzen.

OM DIE REDENEN BESLIST DE VOORZITTER :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 525 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
10 september 2008, door :

de H.	P. LEMMENS,	kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

P. LEMMENS.